

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานกฎหมายและนิติการ สำนักงานอธิการบดี โทร. ๑๓๐๕ , ๓๐๖๐

ที่ อว ๐๖๐๔.๑.๑๐/ว สค๒

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งเวียนข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน ๒ ฉบับ

เรียน รองอธิการบดี / ผู้ช่วยอธิการบดี / คณบดี / ผู้อำนวยการสำนัก / ผู้อำนวยการกอง / หัวหน้าสำนักงาน
ในสังกัดสำนักงานอธิการบดี / หรือเทียบเท่าทุกตำแหน่ง

ด้วยสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีออกข้อบังคับจำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการมีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๓

ในการนี้ สำนักงานกฎหมายและนิติการจึงขอแจ้งเวียนข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
จำนวน ๒ ฉบับดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยทราบและถือปฏิบัติ รายละเอียดปรากฏ
ตามข้อบังคับที่แนบท้ายนี้ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดข้อบังคับฯ ทั้ง ๒ ฉบับได้ที่เว็บไซต์สำนักงานกฎหมาย
และนิติการ เมนูกฎหมาย หัวข้อข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายณราธิป อาจารย์รักษ์)

หัวหน้าสำนักงานกฎหมายและนิติการ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย เพื่อให้การพิจารณาสอบสวนความผิดทางวินัยและการสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๙ วรรคสอง มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนหรือที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย อุดรราชธานี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ ถ้ากำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือนหรือปี มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้ จะได้เริ่มดำเนินการในวันนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้ ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาราชการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้กำหนดเรื่องใดไว้แล้ว แต่มีปัญหาในการปฏิบัติให้อธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มีได้กำหนดเรื่องใดไว้เฉพาะ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๘ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ถูกกล่าวหาหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย ให้อธิการบดีหรือรองอธิการบดีหรือผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีหรือรองอธิการบดีหรือผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ให้ถือเป็นที่สุด

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๙ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดและได้รับโทษในกรณีดังต่อไปนี้ให้ถือว่า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิการบดีจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๓) กระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพโดยองค์วิชาชีพได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ การดำเนินการสอบสวนพิจารณาวินัยตามข้อบังคับนี้ ต้องจัดให้มีการบันทึกรายงานผลการสอบสวน การพิจารณารายละเอียด การจัดทำและการเก็บรักษาข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานทั้งปวงไว้อย่างเป็นระบบตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเมื่อมีการร้องขอ

ข้อ ๑๑ การร้องขอเพื่อตรวจดูบันทึกรายงาน ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานทั้งปวงจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุญาต

การอนุญาตให้ตรวจดูบันทึกรายงาน ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานทั้งปวงตามวรรคหนึ่งให้นำกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒

การสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๘ หรือความปรากฏต่ออธิการบดีว่า มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีอาจมอบหมายให้สำนักงานกฎหมายและนิติการหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้ แล้วรายงานต่ออธิการบดีเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่อธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยนั้นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ หรือหมวด ๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ถ้าการกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้ให้อธิการบดีสั่งยุติเรื่อง

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้ฟังได้ว่ามีการกระทำหรือไม่มีการกระทำ การงดเว้นหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันมีมูลเป็นความผิดวินัย

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

(๔) การกล่าวหาในลักษณะบัตรสนเท่ห์โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งการกระทำ การงดเว้นหรือละเว้นการกระทำใด ๆ รวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรที่เกี่ยวกับการกระทำ ที่กล่าวหานั้น

หมวด ๓

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๕ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการ หรือไม่กระทำการใด ๆ ละเว้นหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อธิการบดีอาจดำเนินการทางวินัยโดยมอบหมายให้สำนักงานกฎหมายและนิติการดำเนินการตามหมวดนี้ โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิการบดี ในกรณีที่สำนักงานกฎหมายและนิติการ เห็นว่าจะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้แจ้งเหตุต่ออธิการบดีเพื่อ ขอขยายระยะเวลา ทั้งนี้ อธิการบดีสั่งขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นหนึ่งครั้งไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๗ ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการเสนออธิการบดีให้มีการแจ้งข้อเท็จจริงหรือ พุทธิการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา ไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และให้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ในการวินิจฉัย เว้นแต่ จะปรากฏพยานหลักฐานอันเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับหนังสือแจ้ง ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการทำความเข้าใจ เป็นหนังสือเสนอต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็วดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยครั้งแรกและกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ จะงดโทษโดยให้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป การเสนอความเห็นต่ออธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง ให้นำความในข้อ ๕๖ มาบังคับใช้ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่อธิการบดีดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำหมวด ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๑

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๒๐ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ละเว้นหรือดเว้นกระทำการใด ๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ หรือผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๒ ในระหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นหรือในระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติม หากอธิการบดีเห็นว่า เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความยุติธรรม อธิการบดีอาจเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนของกรรมการสอบสวนได้โดยให้แสดงเหตุผลอย่างละเอียดชัดเจนไว้ในคำสั่งตามแบบท้ายข้อบังคับนี้และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนตามความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่อการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๓ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการเสนออธิการบดีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย หรือจะแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวนโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ส่วนที่ ๒

การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๔ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา
- (๘) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี
- (๙) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

เป็นธรรม

ข้อ ๒๕ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิการบดีภายในห้าวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ (๑) หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการผิดตามข้อ ๒๔ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ อย่างละเอียดชัดเจน

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่า การคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่ออธิการบดีภายในห้าวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่า การคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้อธิการบดีสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๒๖ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๕ แล้ว ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การกระทำใด ๆ ของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามข้อ ๒๕ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

อธิการบดีต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน
นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๒๔ ให้ผู้นั้นแจ้งให้
ประธานกรรมการและอธิการบดีทราบ และให้อธิการบดีพิจารณาสั่งการตามข้อ ๒๖ โดยอนุโลมต่อไป

ส่วนที่ ๓

การรวบรวมและการรับฟังพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์
แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น
และให้จัดทำบัญชีสรุพอเอกสารและพยานหลักฐานทั้งปวง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของประธานกรรมการและ
เลขานุการในบัญชีสรุพอเอกสารรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะ
เป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจ
เข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และ
ก่อนเริ่มการสอบปากคำพยานต้องแจ้งให้พยานทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๓๐ การสอบปากคำตามข้อ ๒๙ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบท้าย
ข้อบังคับนี้ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ
และกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน
ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและประธานกรรมการหรือกรรมการหนึ่งคนซึ่งอยู่ร่วมใน
การสอบปากคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้พูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึก
ถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความ
ใหม่ด้วยวิธีตอกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคน
ลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำตามความในวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุ
ที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ข้อ ๓๑ ในขณะที่สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่
สอบปากคำ เว้นแต่กรรมการสอบสวนเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือ
ที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาหรือการสอบปากคำตามข้อ ๓๒ ตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนเห็นสมควร
อนุญาตให้บุคคลนั้นเข้าร่วมฟังการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน

ห้ามมิให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมฟังการสอบสวนตามความในวรรคหนึ่ง ตอบคำถาม
พูดคุย หรือกระทำการใดๆ แทนผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานโดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นกรณีการสอบปากคำตามข้อ ๓๒

ข้อ ๓๒ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์ที่สังกัดมหาวิทยาลัยหรือสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ได้ และบุคคลที่เด็กร้องขอหรือไว้วางใจอยู่ร่วมด้วยในการสอบปากคำเด็กนั้น

การถามปากคำตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียง การสอบปากคำดังกล่าวซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

ในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์เห็นว่า คำถามใดอาจมีผลกระทบต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์เป็นการเฉพาะตามประเด็น คำถามของคณะกรรมการสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของคณะกรรมการสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๓๓ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่หูหนวกหรือเป็นใบ้ หรือทั้งหูหนวกและเป็นใบ้ หรือไม่เข้าใจภาษาไทยและจำเป็นต้องใช้ล่าม ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดหาล่ามที่เป็นกลางและเชื่อถือได้ให้แก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๓๔ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูขวัญ หลอกหลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๓๕ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้เนื่องจากสูญหายหรือถูกทำลายจะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำหรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานบุคคลใดหรือ การรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญจะดสอบหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๙ ให้จ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และค่าเช่าที่พักแก่พยานที่เป็นบุคคลภายนอกซึ่งมาตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการสอบสวน

การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนพยาน วิธีการเบิกจ่าย หลักฐานการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

การดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓

ข้อ ๔๑ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับเรื่องตามข้อ ๒๓ (๒) ในกรณีที่ไม่ว่าจะจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้อธิการบดีทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานไว้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในรายงานการสอบสวนด้วยและให้ทำความเข้าใจและขอเสนอแนะต่ออธิการบดีว่า มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ (๒)

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า จะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน โดยให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าวให้นายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุญาตขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นและให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานให้อธิการบดีทราบ

ข้อ ๔๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการสอบปากคำพยานบุคคล ต้องกระทำต่อหน้ากรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้พิจารณาทำความเข้าใจว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นยุติเรื่องต่ออธิการบดีโดยให้นำความในข้อ ๔๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีมูลกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๔๕ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุข้อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้ง แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานหรือขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๔๖ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๔๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๔๗ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๔๖ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือจะแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้ และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในข้อ ๔๖ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๕ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

ในการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๔๗ หรือข้อ ๔๘ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและให้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ในการวินิจฉัย เว้นแต่จะปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับหนังสือแจ้ง หรือมีเหตุอันจำเป็นอย่างอื่นใด ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถมาพบหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการดำเนินการเสียใหม่ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิขอให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณารายงานสอบสวนของอธิการบดี ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมต่ออธิการบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๕๒ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่ออธิการบดีโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิการบดีมอบหมายสำนักงานกฎหมายและนิติการพิจารณาเสนอความเห็น ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่การกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่ออธิการบดีโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

ข้อ ๕๔ การดำเนินการตามข้อ ๕๓ หากคณะกรรมการสอบสวนจะใช้พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิมเพื่อดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกันแก่ผู้ถูกกล่าวหา นั้นได้ ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อบังคับนี้แล้ว

ส่วนที่ ๕

การลงมติและการจัดทำรายงานการสอบสวน

ข้อ ๕๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนครบถ้วน สมบูรณ์แล้ว ให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้มีความผิดวินัยหรือไม่ ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรบรรเทาโทษหรือไม่ เพียงใด แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดก็ให้มีมติเรื่อง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนสอบสวนยังไม่มีน้ำหนัก เพียงพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหาย แก่มหาวิทยาลัย ก็ให้ทำความเข้าใจไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๖ รายงานการสอบสวนที่เสนอต่ออธิการบดีให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ข้อกล่าวหา
- (๒) ชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๔) วันเวลาที่ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวน ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมทั้ง เอกสาร การรับทราบการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันเวลาที่ได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก
- (๕) รายงานการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและความเห็นของอธิการบดี (ถ้ามี)
- (๖) บันทึกที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และบันทึกที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว
- (๗) บันทึกคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา
- (๘) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้
- (ก) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหาอย่างละเอียด
- (ข) ประเด็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่พิจารณา
- (ค) เปรียบเทียบวินิจฉัยชี้ขาดพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา
- (ง) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ตามมาตราใด และบทลงโทษ รวมทั้งเหตุบรรเทาโทษ (ถ้ามี)

ข้อ ๕๗ ให้กรรมการสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานการสอบสวน โดยประธาน กรรมการและกรรมการหนึ่งคนจะต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนด้วยทุกหน้า ในกรณีที่ กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็น ดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ ทำรายงานการสอบสวนด้วย หรือผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบัญชีต่ออธิการบดี และให้ถือว่าการสอบสวนดังกล่าวในครั้งนั้นเสร็จสิ้น

ส่วนที่ ๖

การพิจารณารายงานการสอบสวน

ข้อ ๕๘ เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๗ แล้ว ให้มอบหมายสำนักงานกฎหมายและนิติการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๖ และกระบวนการสอบสวนตามข้อ ๕๙ และข้อ ๖๑ ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนออธิการบดีดำเนินการตามข้อ ๖๐ แต่ถ้าเห็นว่า การสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามข้อ ๕๖ ข้อ ๕๙ และข้อ ๖๑ ก็ให้เสนออธิการบดีเพื่อสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๙ ในกรณีอธิการบดีเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนเพิ่มเติม โดยจะต้องกำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือมีเหตุอันจำเป็นและสมควรอย่างยิ่ง อธิการบดีจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ และให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้นำข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจตามประเด็นที่กำหนดเสนออธิการบดี ทั้งนี้ การจัดทำรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมให้นำข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๐ เมื่ออธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ถ้าอธิการบดีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าอธิการบดีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้อธิการบดีพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรต่อไป

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนสอบสวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ก็ให้ทำความเข้าใจไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ถ้าอธิการบดีเห็นด้วยก็ให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าให้ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ

ข้อ ๖๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๑ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อ ๓๔ ข้อ ๔๐ วรรคสอง ข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๕๐ ให้การสอบสวนเสียไปเฉพาะขั้นตอนนั้นและให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนขั้นตอนใดทำไม่ถูกต้องที่นอกเหนือจากขั้นตอนตามวรรคหนึ่ง ถ้าการสอบสวนขั้นตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการขั้นตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๖๓ กรณีข้าราชการผู้ใดเคยถูกกล่าวหาหรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุเข้ารับราชการที่มหาวิทยาลัย หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยร้ายแรงที่อาจถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับนี้ แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนจนเสร็จเมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้วให้อธิการบดีพิจารณาดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อไป

ข้อ ๖๔ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย และมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนหรือหลังจากออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดออกจากราชการแล้ว อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ ก.อ.ร. หรือ ก.อ.ม. มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยใหม่ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ข้อ ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ก็ให้งดโทษ

หมวด ๕
การสั่งลงโทษ วิธีการสั่งลงโทษและการแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ส่วนที่ ๑
การสั่งลงโทษ

ข้อ ๖๖ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ
ตามความร้ายแรงแห่งกรณี โดยให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ
ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้มาใช้ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๖๗ โทษสำหรับกรณีข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชามี
อำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ
เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

การสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ตัดเศษออก

ข้อ ๖๘ โทษสำหรับกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ
เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่
มีคำสั่งลงโทษ

การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึง
สิบบาทให้ตัดเศษออก

ข้อ ๖๙ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด กระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ปลดออก

(๒) ไล่ออก

ข้อ ๗๐ การสั่งลงโทษทางวินัยตามความในข้อ ๖๖ ให้ผู้บังคับบัญชาคำนึงถึงเหตุอันควร
บรรเทาโทษตามควรแก่กรณี ได้แก่ การมีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่ง
ความผิดนั้น รับสารภาพและให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่
การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ามัลักษณะทำนองเดียวกัน

เหตุอันควรบรรเทาโทษตามความในวรรคหนึ่ง มิให้นำไปใช้บังคับกับกรณีการสั่งลงโทษ
ไล่ออกจากราชการจากเหตุความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ
อย่างเต็มที่ และฐานความผิดอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี ก.พ.อ. หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๗๑ กรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและเป็นการกระทำความผิดวินัยครั้งแรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษโดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

การว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๗๒ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยดังต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(๑) ความผิดที่ถูกประกาศกำหนดตามมติคณะรัฐมนตรี ก.พ.อ. และคำสั่งอื่นใดของทางราชการ

(๒) ความผิดที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๓) ความผิดอื่นใดที่มหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒ วิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๗๓ วิธีการสั่งลงโทษของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๗๔ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่งและวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๗๕ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

ข้อ ๗๖ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามสั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่พักราชการหรือวันที่ให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดวินัยฐานไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งไล่ออกตั้งแต่วันที่ไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ

(๓) การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งลงโทษนั้น ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรส่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกส่งลงโทษนั้น

ข้อ ๗๗ กรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ซึ่งออกจากราชการไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อน และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งงดโทษ

ข้อ ๗๘ เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่เมื่อแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ส่วนที่ ๓

การแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๗๙ วิธีการแก้ไขคำสั่งลงโทษของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งใหม่ โดยให้ส่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม แล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษหรืองดโทษ

(๒) อ้างถึงคำวินิจฉัยของ ก.อ.ร. หรือมติของ ก.อ.ม. หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่นที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญโดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเป็นปลดออกหรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๓ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเพื่อจะส่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืองดโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืองดโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่เมื่ออาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เพราะเหตุที่ก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตาย หรือออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่นให้สั่งงดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่าเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออกหรือปลดออกให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้นตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘๓ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘๔ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ ๘๕ คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๘๓ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๘๖ ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุงการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออกให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๔) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๕) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีที่จำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษใหม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษเดิมให้คืนเงินส่วนที่ได้ตัดหรือลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

ข้อ ๘๗ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.อ.ม. หรือ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใดของทางราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์การสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัยแล้ว มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยนั้น และได้รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ต่อสภามหาวิทยาลัย และเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นการใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามมติของสภามหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ และรายงานงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในคราวประชุมถัดไป

ข้อ ๘๙ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาอุทธรณ์การส่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการแล้วมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติ ก.อ.ร. เสร็จสิ้นแล้วให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานไปยัง ก.อ.ร. โดยเร็ว

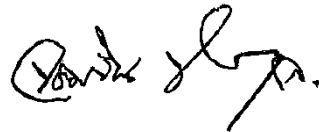
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกรณีที่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จะดำเนินการได้เป็นประการใดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(ชื่อพยาน).....เลขประจำตัวประชาชน..... อายุ ..... ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....เขต/อำเภอ .....จังหวัด..... ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยาน ในกรณีที่มาหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ในเรื่อง..... และคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเกียรติ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำการมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

ลงชื่อ .....(ลายมือชื่อ)..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยาน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน ลงชื่อ.....ประธานหรือกรรมการ (ทุกหน้า)

บันทึกประจำวันของคณะกรรมการสอบสวน

สอบสวนที่.....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

วันนี้ เวลา.....นาฬิกา คณะกรรมการสอบสวน .....

.....(คณะกรรมการสอบสวนมีการดำเนินการในวันดังกล่าว อย่างไร).....

จึงบันทึกไว้

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

สอบสวนที่.....
วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ .. /... ลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการ
รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา แล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีมูลกระทำผิดวินัย
ในเรื่องที่สอบสวน โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา.....

.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา .....

.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิจะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ
และมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็น
หลักฐาน

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....
และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วเมื่อวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ .....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....เลขประจำตัวประชาชน..... อายุ ..... ปี
สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ต.รอก/ชอย
..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....เขต/อำเภอ
.....จังหวัด.....ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็น
ผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ .. /... ลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....
ในเรื่อง.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .... ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว นั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....

.....

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา
ชุ่มเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการ
สอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง
จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่.....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง
เรียน อธิการบดี

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ .. /... ลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ในเรื่อง..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อกล่าวหา

(๒) ชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) วันเวลาที่ประธานกรรมการและคณะกรรมการสอบสวน ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมทั้งเอกสารการรับทราบแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันเวลาที่ได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก

(๕) รายงานการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและความเห็นของอธิการบดี (ถ้ามี)

(๖) บันทึกที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และบันทึกที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว

(๗) บันทึกคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา

(๘) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องข้อกล่าวหาอย่างละเอียด

(ข) ประเด็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่พิจารณา

(ค) เปรียบเทียบวินัยจรรยาบรรณพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(ง) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ตามมาตราใด และบทลงโทษ รวมทั้งเหตุบรรเทาโทษ (ถ้ามี)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ลงชื่อ.....ประธาน ลงชื่อ.....กรรมการหนึ่งคน (ทุกหน้า)

หนังสือตักเตือน

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

วันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....

ด้วยนาย/นาง/นางสาว..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง .....สังกัด ..... ได้กระทำการในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อวันที่ ... เดือน ..... พ.ศ. .... ได้ปฏิบัติหน้าที่.....

.....(อธิบายว่า เจ้าหน้าที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อะไร มีหน้าที่อย่างไร
มีพฤติการณ์เป็นอย่างไร เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานอย่างไร เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือ
ประกาศเรื่องใด อันนำมาซึ่งการออกหนังสือตักเตือน).....

๒.....(กรณีที่มีพฤติการณ์มากกว่า ๑ ข้อ).....

การกระทำของนาย/นาง/นางสาว..... ดังกล่าวข้างต้นเข้าข่ายเป็น
ความผิดทางวินัยฐาน..... ตามมาตรา/ข้อ ..... แห่ง.....

แต่เนื่องจากการกระทำดังกล่าวเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและเป็นการกระทำ
ความผิดวินัยครั้งแรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ เพื่อเป็นการให้โอกาสในการ
ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น จึงให้ตักเตือน นาย/นาง/นางสาว..... เพื่อให้ใช้ความระมัดระวังในการ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ รักษาวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ
ทั้งนี้ หากนาย/นาง/นางสาว ..... ได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเช่นเดิมอีก มหาวิทยาลัยจะพิจารณา
ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ลงชื่อ ..... ผู้ตักเตือน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ข้าพเจ้าผู้ถูกตักเตือนได้รับทราบการตักเตือนข้างต้นแล้ว จึงได้ลงมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ถูกตักเตือน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ถูกตักเตือนไม่ยินยอมลงชื่อรับทราบการตักเตือนโดยมี นาย/นาง/นางสาว .....

เป็นพยาน

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ...../.....
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
..... จึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐาน..... ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงาน
บุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่ง
ลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๗ (๑) จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ .....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... พ.ศ. .... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่ง
ลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๗ (๒) / ข้อ ๖๘ (๒) จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... %
(ไม่เกินร้อยละ ๕) เป็นเวลา.....เดือน (ไม่เกิน ๓ เดือน) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ. .... เป็นต้นไป

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง ลงโทษลดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอันดับ.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....
.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่ง
ลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๘ (๓) จึงให้ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... % (ในอัตรา
ร้อยละ ๒ หรือ ๔)

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....ออกจากราชการ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่ง
ลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๙ (๑) หรือ (๒) จึงให้ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๒ (กรณีข้าราชการ) หรือให้ยื่นอุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
คำสั่งลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓
(กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ. .... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนอัตราเดือนละ.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....
(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
อันเป็นการกระทำความผิดอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘ โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก
และรายงานการลงโทษตามลำดับ นั้น

.....(สภามหาวิทยาลัย/ก.อ.ม./ก.อ.ร.).....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
การลงโทษดังกล่าวเป็นการลงโทษไม่ถูกต้อง/ไม่เหมาะสม โดย.....(ระบุความเห็นโดยสรุป).....
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็น ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/
ลดเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและ
การสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๘๘ หรือข้อ ๘๙ จึงให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ... /...
เรื่อง..... ลงวันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. .... และให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
จาก.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น..... (ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลดและให้
ระบุวิธีดำเนินการเกี่ยวโทษที่ได้รับไปแล้ว).....

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่น
ต่อศาลปกครองอุบลราชธานีหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองอุบลราชธานี ภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งทราบคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ. .... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินผลงาน
ทางวิชาการมีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดี
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยเป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการมีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการมีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ

“คดี” หมายความว่า คดีความที่กรรมการถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้กำหนดเรื่องใดไว้แล้ว แต่มีปัญหาในการปฏิบัติให้อธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดเรื่องใดไว้เฉพาะ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ให้ถือเป็นที่สุด

ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ กรรมการที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางคดีจะต้องปฏิบัติหน้าที่ประเมิณผลงานทางวิชาการโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส และตรวจสอบได้

ข้อ ๖ มหาวิทยาลัยจะพิจารณาและให้ความช่วยเหลือกรรมการที่มีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตลอดจนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินคดีจนกว่าคดีถึงที่สุด เว้นแต่ กรรมการผู้นั้นประสงค์จะดำเนินการทางคดีด้วยตนเอง

กรณีที่กรรมการผู้นั้นดำเนินการทางคดีด้วยตนเองตามวรรคหนึ่ง มหาวิทยาลัยอาจจะไม่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินคดี หรือจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๗ กรรมการที่จะเป็นผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางคดีจากมหาวิทยาลัย ต้องเป็นกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย แม้จะพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้วหรือไม่ก็ตาม และมหาวิทยาลัยมิได้เป็นผู้กล่าวหา คู่ความหรือคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งในการฟ้องคดีนั้น

ข้อ ๘ เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับหมายเรียกหรือคำสั่งของศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน กรณีกรรมการถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดี ไม่ว่าจะได้รับโดยตรงหรือกรรมการแจ้งให้ทราบจะด้วยวิธีใดก็ตาม มหาวิทยาลัยจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางคดีโดยเร็ว

ในกรณีที่ศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนมีหมายเรียกหรือคำสั่งให้กรรมการไปให้การ ให้ถ้อยคำ หรือดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับกรณีที่ถูกล่ามหรือถูกดำเนินคดี เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับการร้องขอจากกรรมการ หากกรรมการเป็นบุคคลภายในการอนุมัติให้กรรมการเดินทางไปราชการและเบิกค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่หากกรรมการเป็นบุคคลภายนอกการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เทียบตำแหน่งตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเบิกค่าใช้จ่ายตามหมวดนี้ ให้กรรมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลแห่งคดีหรือผลของคำพิพากษาในคดีนั้น

ข้อ ๙ ให้กรรมการที่ถูกล่ามหรือถูกดำเนินคดีได้รับความช่วยเหลือทั้งในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล

ข้อ ๑๐ ให้มหาวิทยาลัยมอบหมายนิติกรสังกัดสำนักงานกฎหมายและนิติการ เป็นผู้ประสานงานคดี

ข้อ ๑๑ การส่งเรื่องให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ประกาศ หนังสือเวียนหรือคู่มือการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณีโดยเคร่งครัด

หมวด ๒
ประเภทคดี

ส่วนที่ ๑
คดีอาญา

ข้อ ๑๒ ให้กรรมการที่ถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีได้รับความช่วยเหลือในส่วนนี้
ในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล แต่สำหรับการจะได้รับความช่วยเหลือในชั้นศาลให้ได้รับ
ความช่วยเหลือเฉพาะในคดีที่มีไขพนักงานอัยการเป็นโจทก์เท่านั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อกรรมการถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีอาญา มหาวิทยาลัยจะส่งเรื่องให้
พนักงานอัยการแก้ต่างคดี เว้นแต่พนักงานอัยการปฏิเสธหรือมีเหตุขัดข้องในการรับแก้ต่างคดี หรือเป็นกรณี
พนักงานอัยการเป็นโจทก์ตามข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาว่าจ้าง
ทนายความดำเนินคดีแทน หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างทนายความดำเนินคดีแทน
ให้มหาวิทยาลัยว่าจ้างทนายความดำเนินคดีแทนได้

การว่าจ้างทนายความตามวรรคหนึ่ง ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึงความยุ่งยากสลับซับซ้อนของคดี
จำนวนกรรมการที่ถูกดำเนินคดี ประสบการณ์ ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของทนายความ
ประกอบด้วย

ข้อ ๑๔ กรรมการที่ถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีผู้ใดมีความประสงค์จะขอให้มหาวิทยาลัย
ออกหนังสือรับรองการปล่อยชั่วคราวเพื่อนำไปมอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล
แล้วแต่กรณี ให้แสดงความจำนงต่อมหาวิทยาลัย

การออกหนังสือรับรองการปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่งให้นำหลักเกณฑ์และ
วิธีพิจารณาตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่
ต้องหาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาบังคับใช้โดยอนุโลม โดยหนังสือรับรองดังกล่าวจะต้องระบุ
จำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยจะต้องชดใช้ให้แก่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เมื่อผู้มีสิทธิได้รับความ
ช่วยเหลือผิดสัญญาประกัน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่กรรมการที่ได้รับความช่วยเหลือหลบหนี เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ
หรือศาลเรียกให้ชดใช้เงินตามสัญญาประกัน ให้มหาวิทยาลัยเบิกหักผลักส่งเงินงบประมาณในหมวด ค่าตอบแทน
ใช้สอย วัสดุ เป็นเงินรายได้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด หรือกระทรวงยุติธรรม
แล้วแต่กรณี และแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบพร้อมทั้งแจ้งให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ
หรือศาลทราบด้วย

กรณีหากได้ตัวกรรมการที่ได้รับความช่วยเหลือที่หลบหนีกลับมาดำเนินคดี ให้มหาวิทยาลัย
ร้องขอต่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลแล้วแต่กรณี เพื่อขอลด งด หรือคืนเงินตามสัญญา
ประกัน

เงินที่ได้รับคืนตามวรรคสองให้มหาวิทยาลัยนำส่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดินหรือเป็นรายได้
ของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ หากกรรมการได้วางหลักประกันไปก่อนที่มหาวิทยาลัยได้ออกหนังสือรับรองการปล่อยชั่วคราวตามข้อ ๑๔ อาจขอให้มหาวิทยาลัยออกหนังสือรับรองการปล่อยชั่วคราว เพื่อนำไปมอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี แทนหลักประกันเดิมหรือเป็นหลักประกันเพิ่มเติมจากหลักประกันเดิมที่ได้วางไว้ก็ได้

ข้อ ๑๗ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินคดีอาญา ให้มหาวิทยาลัยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนที่พนักงานอัยการเรียกเก็บ

ส่วนที่ ๒ คดีแพ่ง

ข้อ ๑๘ เมื่อกรรมการถูกฟ้องร้องเป็นคดีแพ่ง ให้มหาวิทยาลัยส่งเรื่องให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดี ก่อนครบกำหนดยื่นคำให้การ เพื่อให้พนักงานอัยการมีเวลาเพียงพอที่จะสามารถรวบรวม ข้อเท็จจริง และทำคำให้การได้ทันกำหนด และให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีใกล้จะครบกำหนดระยะเวลายื่นคำให้การแล้ว หากมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำให้การได้ทัน ให้มหาวิทยาลัยจัดให้กรรมการที่ถูกดำเนินคดียื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นคำให้การออกไปก่อน แล้วให้มหาวิทยาลัยรีบจัดส่งเรื่องไปยังพนักงานอัยการพิจารณาโดยด่วน

ข้อ ๑๙ การส่งเรื่องให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีแทนกรรมการ ให้มหาวิทยาลัยจัดส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง ใบแต่งตั้งนายความ พร้อมหนังสือนำส่งโดยระบุว่า ได้รับหมายไว้เมื่อใด โดยวิธีใด เช่น รับโดยมีผู้ลงชื่อรับหมาย โดยวิธีปิดหมาย หรือได้รับหมายทางไปรษณีย์ และสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อต่อสู้ตามคำฟ้อง รวมทั้งสรุปข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องกับส่งพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปในคราวเดียวกัน

การจัดส่งเรื่องให้พนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้มหาวิทยาลัยจัดทำเป็นหนังสือนำส่งในนามของมหาวิทยาลัย โดยในส่วนกลางให้จัดส่งถึงอธิบดีอัยการ สำหรับในต่างจังหวัดให้จัดส่งถึงหัวหน้าพนักงานอัยการประจำสำนักงานคดีที่อยู่ในเขตศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๓ คดีปกครอง

ข้อ ๒๐ เมื่อกรรมการถูกฟ้องร้องเป็นคดีปกครอง ให้มหาวิทยาลัยมอบหมายนิติกรสังกัดสำนักงานกฎหมายและนิติการ ให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษา จัดทำคำให้การ คำร้อง คำขอ หรือคำแถลงต่าง ๆ เพื่อต่อสู้คดีในศาลปกครอง

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น มหาวิทยาลัยจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีแทนก็ได้ โดยจัดส่งไปยังพนักงานอัยการประจำสำนักงานคดีปกครองที่อยู่ในเขตศาลที่รับฟ้องไว้พิจารณาก่อนครบกำหนดระยะเวลายื่นคำให้การตามหมายแจ้งคำสั่งศาล

การจัดส่งเรื่องให้พนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้มหาวิทยาลัยตรวจสอบหมายแจ้งคำสั่งศาลที่เรียกให้จัดทำคำให้การว่าคดีดังกล่าวจะครบกำหนดยื่นคำให้การเมื่อใด หากไม่สามารถส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำให้การได้ทัน ให้มหาวิทยาลัยจัดให้กรรมการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นคำให้การ

รวมทั้งติดตามผลคำสั่งของศาล และแจ้งผลคำสั่งของศาลดังกล่าวในหนังสือนำส่งเรื่องไปยังพนักงานอัยการประจำสำนักงานคดีปกครองที่รับผิดชอบในคราวเดียวกัน

ข้อ ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยจัดส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง หนังสือมอบอำนาจ คำสั่งแต่งตั้งหลักฐานบัตรประจำตัว สรุปรูปชื่อเท็จจริงแสดงความเป็นมาของคดี โดยเริ่มต้นจากฐานะทางกฎหมายของคู่กรณี ความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณี ข้อโต้แย้งสิทธิที่เกิดขึ้น พร้อมส่งสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สัมพันธ์กับชื่อเท็จจริงดังกล่าวตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดไปยังพนักงานอัยการประจำสำนักงานคดีปกครองที่รับผิดชอบด้วย

การจัดส่งบันทึกสรุปรูปชื่อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีลงนามท้ายบันทึกสรุปรูปชื่อเท็จจริง

หมวด ๓

ค่าใช้จ่าย

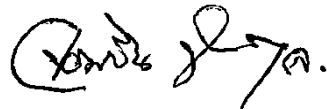
ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่กรรมการ ให้มหาวิทยาลัยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือกรรมการนอกเหนือจากข้อ ๑๗ ซึ่งประกอบไปด้วยค่าธรรมเนียมศาล ค่าทนายความ ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลที่นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายที่กล่าวมาข้างต้น ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นเหมาะสมและประหยัด

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเบิกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่กรรมการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้มหาวิทยาลัยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังหรือเสนอให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๖ ในกรณีกรรมการที่ได้รับความช่วยเหลือได้รับเงินค่าใช้จ่าย หรือเงินอื่นใดในการดำเนินคดีที่จ่ายไปคืนจากพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ศาล คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลอื่นใด ให้กรรมการนำส่งเงินคืนให้มหาวิทยาลัยตามที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่ไม่เกินจำนวนที่ได้รับค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ กรรมการอาจมอบอำนาจให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้รับแทนก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี